

RACISME IMMOBILIARI pàg 3
Fatima: "Quan vull llogar un pis i veuen que soc del Marroc em diuen que no"

BÀSQUET pàg 18
Xavi Hernández (Visby Ladies): "A Suècia fan servir l'esport com a vehicle d'inclusió social"

línia ^{13 anys} Sant Martí

Gener 2022 · Núm. 175 · liniasantmarti.cat

El Besòs i el Maresme viu un nou cas greu d'inseguretat

Les dues associacions de veïns mostren opinions divergents després del tiroteig amb dos ferits del 15 de gener pàg 10

Foto: Joanna Chicheinitzky

"Hem revisat 1.200 pisos del Besòs per detectar-hi problemes"

Entrevista a **Jaume Collboni**, primer tinent d'alcaldia de Barcelona (PSC)

pàgs 8 i 9

ART AMB MISSATGE pàg 10
Un mural a la Via Trajana mostra els vincles nascuts durant la pandèmia

A FONTS pàgs 12 i 13
La política que ve: així és la pedrera local

COMERÇ pàg 14
L'òmicron marca Nadal i l'inici de les rebaixes

ASSESSORIA VIA JÚLIA
DES DE 1963

Más información en el interior

Esta campaña, más que nunca, estamos cerca de ti

Ejercicio 2020

CAMPAÑA RENTA 2020

Confianza Profesional Entidad AFTCB

Si has estado en ERTE iestás obligado!

58 anys

Oficinas Centrales · Via Júlia, 61 · 08042 Barcelona · Tel. 933 506 400
Delegación · Via Júlia, 46 · 08016 Barcelona · Tel. 935 210 640

WWW.VIAJULIA.COM

Síguenos en: [Facebook icon] [Twitter icon] [Instagram icon] [Pinterest icon]

DE 6 AM A 1 PM DE DILLUNS A DIVENDRES
Amb
Laura Rosel

**La
lectura
del *matí*.**

**El *matí* de
Catalunya
Ràdio.**

**CATALUNYA
RÀDIO**
dinsteu

Trobar pis si et dius Siham

» Un estudi de l'Ajuntament diu que el 86% de les immobiliàries discriminen llogaters pel seu origen
 » Fatima, marroquina i veïna de Barcelona: "Quan s'assabenten que soc del Marroc, diuen que no"

Anna Utiel
BARCELONA

"Tot va bé fins que em pregunten el nom: aleshores es fan enrere". Es diu Siham i parla de la seva experiència intentant llogar un pis a Barcelona. Està convençuda que el fet de ser del Marroc li ha tancat moltes portes a l'hora de trobar un lloc on viure amb el seu marit i els seus tres fills menors.

Lluny de ser un cas aïllat, aquesta discriminació és el pa de cada dia per a moltes persones d'origen estranger. I no ho diu només la Siham, sinó que ho demostra un estudi de l'Ajuntament que conclou que "el 62% dels agents immobiliaris accepten la discriminació per origen ètnic en el lloguer d'habitatges". Aquest treball de recerca, batejat amb el nom de *Discriminació a la carta*, parteix de 350 trucades a diferents immobiliàries de la ciutat en nom d'una propietat inventada que vol llogar el seu pis i que demana excloure "les persones immigrants" del procés de selecció.

De totes les agències incloses a l'estudi, només un 10% es nega a acceptar la petició racista del propietari fictici i un 4% es limita a no donar-hi resposta. La majoria (el 62%) accepta aquesta demanda i l'aplica, deixant fora directament els candidats immigrants, mentre que una quarta part (el 24%) la "facilita", és a dir, ofereix informació dels candidats al propietari per tal que ell mateix pugui aplicar la discriminació que consideri.

"UNA PRÀCTICA A L'OMBRA"

En tots els casos, això sí, es tracta d'una "pràctica a l'ombra", tal com diu la investigació.

De les 350 immobiliàries incloses a l'estudi, només el 10% es va negar a excloure llogaters immigrants. Foto: Ajuntament

Els agents immobiliaris són conscients que no poden explicar aquesta discriminació en els anuncis dels pisos, però això no els impedeix tenir en compte les preferències racistes dels propietaris.

A l'hora de parlar amb possibles llogaters no ho diuen obertament, és clar, però molts cops ni tan sols s'esforcen a dissimular. La Siham recorda, per exemple, una vegada que va trucar a una agència per veure un pis, li van dir que sí i, en descobrir el seu nom àrab, van rectificar i li van dir que ja no estava disponible. La Fatima ha viscut aquest mateix racisme en primera persona, buscant habitació en un pis compartit: "Quan s'assabenten que soc marroquina, em diuen que no". Afegeix que el seu cunyat, que és pakistanès, també ha estat exclòs

molts cops per immobiliàries i propietaris, malgrat tenir feina, documentació i solvència econòmica per assumir un lloguer.

En aquest sentit, l'estudi recull declaracions d'agents immobiliaris que admeten rebutjar les visites de persones immigrants, després d'identificar-les —diuen— per l'aspecte, el nom, la manera de parlar o la documentació presentada. Reconeixen també que les enganyen, inventant-se que ja han trobat un altre llogater, i es justifiquen dient que això, la discriminació, és part de la seva feina.

IMMIGRANT NO, ESTRANGER SÍ

"A mi tampoc m'interessen els immigrants! Gent estrangera, europea, sí, clar, però immigrants, no". És un dels fragments d'una conversa telefònica amb un agent immobiliari que

inclou l'estudi, i que posa de manifest la distinció racista que s'estableix entre els conceptes *estranger* i *immigrant*.

En aquest experiment, la propietat fictícia demana excloure els "immigrants", sense concretar país d'origen, ètnia, religió o classe social, però els agents de seguida se'n fan una idea. D'aquesta manera, segons l'estudi, hi ha persones immigrants a les quals no consideren com a tal, i persones a les quals consideren immigrants sense ser-ho. Així, un anglès blanc que hagi vingut a viure i treballar a Barcelona serà un *estranger*, mentre que un català de pares senegalesos nascut a Barcelona serà un *immigrant*.

SANCIONS I RECURSOS

Discriminació a la carta és el segon estudi impulsat per l'Ajun-

tament per detectar aquesta pràctica en el sector immobiliari. El primer el va presentar l'any 2020, quan també va interposar la primera multa de l'Estat per aquest tipus de discriminació. Concretament, va sancionar amb 45.000 euros uns propietaris i una immobiliària per haver negat el lloguer a un noi marroquí pel fet de ser-ho.

El consistori assegura que l'objectiu d'estudis com aquest és "situar i quantificar l'abast" d'aquest problema, per "poder treballar conjuntament amb agents i entitats" per erradicar-lo. Per això, ha fet arribar els resultats i les conclusions d'aquest treball al Col·legi d'Administradors de Propietats Immobiliàries i a la Cambra de la Propietat Urbana, i ha posat a la seva disposició els recursos que ofereix l'Oficina per la No Discriminació.

Segueix-nos

a les xarxes socials

@liniatarxa

facebook

twitter

instagram

La lupa

Repensar el litoral

per Manuel Sánchez-Villanueva Beuter

Foto: Júlia Pérez/ACN

Quan el 28 d'octubre del 1848 es va inaugurar la línia de ferrocarril Barcelona-Mataró (la primera de tota la península Ibèrica), pocs podien imaginar les incomoditats i els contratemps que implicava aquesta decisió. Ben al contrari, eren temps d'alegria i d'expansió econòmica, les albrors del capitalisme i les acaballes d'una Revolució Industrial que culminava amb aquest formidable invent.

Aviat es van multiplicar les companyies que van implantar ferrocarrils a tota Espanya, rendides a la seva enorme capacitat de transport de viatgers i mercaderies comparada amb la de les formes rudimentàries de tracció animal utilitzades fins aleshores. Per motius tècnics, el rendiment d'aquestes locomotores disminuïa com més vagons hi havia, limitant en conseqüència el pendent màxim d'aquests "camins de ferro", per la qual cosa es buscava sempre, en el disseny del seu traçat, llocs amb poc desnivell.

La Mediterrània i els grans rius han estat sempre els mitjans del comerç per al transport de gran capacitat, així que les primeres línies fèrries van seguir costes i conques fluvials, connectant grans ports i ciutats. En pocs anys es van habilitar milers de quilòmetres de vies, moltes en paral·lel, per doblar la capacitat o la freqüència dels viatges, així com vies mortes per a la reparació i el manteniment dels trens.

Aquest creixement va deixar bona part del territori en situació marginal, literalment "a un marge" de la via del tren. Una de les "qualitats" de les línies fèrries és precisament la de separar territoris, fent difícil la seva connexió posterior.

La invenció de l'automòbil més tard no va fer més que consolidar aquest creixement exponencial. Les carreteres i l'asfalt van complementar la xarxa de transport ferroviari, gairebé sempre al costat del mateix traçat, amb l'ànim de potenciar i connectar ciutats cada cop més polaritzades al territori. Avui observem, atònits, com s'a-

munteguen estructures viàries en altura al pas entre Ciutat Meridiana i Montcada i Reixac, a l'estret espai natural entre Collserola i la Serralada de Marina.

Un territori que aspiri a tenir un futur en equilibri ha de replantejar aquest creixement insostenible. I, tot i semblar difícil, és possible.

Alguns recordem com es va transformar el litoral barceloní, de la mà d'Oriol Bohigas, mort recentment, i com es van canviar platges de vies per platges de sorra. Qui no ha dit o ha sentit alguna vegada que la Barcelona d'abans del 1992 vivia d'esquena al mar? En una de les seves múltiples entrevistes, Bohigas ressaltava la importància d'haver guanyat aquestes platges com a lloc públic de lleure i d'esbarjo. Avui ningú s'imagina Barcelona sense aquest fabulós llegat per als seus habitants.

Aquesta és una assignatura pendent del nostre litoral al Baix Llobregat, el Barcelonès i el Maresme. A l'aparició, fa més de 170 anys, del ferrocarril Barcelona-Mataró se li va sumar una altra via en sentit contrari i la carretera davant del mar. En aquest temps han aparegut diferents propostes per traslladar les vies del tren, així com per pacificar o domesticar l'N-II al Maresme o descarregar la C-31 i desviar el pas del tren a les poblacions del Baix Llobregat. Tanmateix, malgrat l'aparició de rotondes i la desaparició recent d'alguns peatges, la inèrcia d'aquestes infraestructures continua massa consolidada per pensar en la transformació real del litoral. Hem normalitzat la desconexió de les poblacions del Maresme amb la costa, els estrets passos subterranis per accedir a les platges, sovint inundats, i els tràgics accidents a l'hora de travessar les carreteres o les vies del tren.

Potser l'innegable canvi climàtic no ens donarà més treves. Hem d'actuar i no tenim gaire temps, atesa la magnitud de la transformació a emprendre. Episodis com la tempesta Glòria o el temporal Filomena comencen a estar perillosament assumits per la població, que no acabem de comprendre que són l'avantsala d'un

veritable repte per a la humanitat. Hem sentit sovint la necessitat d'adaptar-nos al canvi climàtic i la resposta ve, gairebé sempre, en forma de plaques fotovoltaïques o de consum "responsable", però hi ha pocs estudis seriosos sobre relocalització de ciutats i assentaments humans a conseqüència de la pujada del nivell del mar a causa de l'escalfament global i la fosa del gel polar.

Després dels tímids suports al COP26 dels països més contaminants, els nostres litorals han de començar a repensar-se amb urgència. Potser serem capaços d'evitar una pujada dràstica i irreparable del nivell del mar, però ja és del tot evident que els estralls dels continus temporals inutilitzen vies i carreteres.

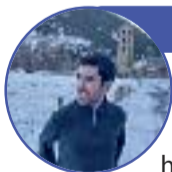
Hi ha nombrosos estudis sobre el trasllat del tren i les carreteres cap a l'interior, alguns de tan curiosos com el de tunelar les vies sota la C-32 o passar-les sobre el mar en un viaducte damunt de pilones. Tot i això, el creixement longitudinal de les poblacions del Maresme al llarg de la carretera i les vies del tren permet crear noves centralitats a la part posterior dels municipis, a prop del seu centre gravitatori, amb l'aparició de noves estacions i concentració d'activitat econòmica i urbana, compensant el possible benefici (o gentrificació) que produirà la desaparició del tren i la carretera als barris de davant del mar.

Podem acostumar-nos a conviure durant anys amb el tren i els cotxes passant per davant de les nostres platges, però no serà possible enfrontar-nos a la magnitud d'aquests canvis de la naturalesa sense una relocalització de les infraestructures de les nostres costes. Aquesta vegada no hi haurà unes Olimpíades que ens obliguin a transformar el territori. Potser, després de tot, el canvi climàtic ens forçarà a ser sostenibles a l'hora de repensar el litoral.

Manuel Sánchez-Villanueva Beuter
és arquitecte fundador de *haz arquitectura*
i professor de projectes arquitectònics a la UPC

Aquí es
piula

El Twitter en paper

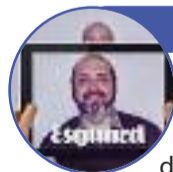
@alexsnclmnt

El toc de queda va entrar en vigor quan hi havia 1.405 pacients ingressats i una incidència a 14 dies de 2.894 casos per cada 100.000 habitants. El treuen amb 2.617 pacients ingressats i una incidència de 4.500 casos per cada 100.000 habitants. Ha estat una mesura molt útil, eh.

@lciuro

El 17A va causar 140 ferits i 16 persones van perdre-hi la vida. Les declaracions de Villarejo no poden passar desapercebudes. Tenim dret a saber la veritat i l'Estat el deure d'explicar-la. Des del Departament de Justícia impulsem un acord de govern perquè es creï una comissió d'investigació.

@gcapdevila

La mesa del Parlament havia aprovat el 21 de desembre una petita reforma que mantenia els privilegis [als funcionaris]. Avui ha acordat revisar aquella reforma. És evident que és conseqüència de la denúncia periodística i que sense la publicació de l'Ara l'acord d'avui [18-01-2022] no s'hauria produït.

@EliBorrada

Al llarg de les festes i dies següents, a casa hem comprat 28 testos d'antígens i ens hi hem deixat més de 190 euros. Amb el preu regulat, ens haurien costat poc més de 80. La regulació arriba tard i, en el nostre cas, 80 euros de més després. (PD: Haurien de ser gratuïts.)

Director Editorial: Arnau Nadeu
Subdirector d'edicions: Albert Ribas
Redacció: Albert Alexandre (diari metropolità), Anton Rosa (Barcelonès Nord i Baix Maresme), Olga García (Vallès), Francisco Javier Rodríguez (l'Hospitalet i Baix Llobregat), Alba Losada

Dipòsit Legal: B 28126-2010

(Districtes de Barcelona), Anna Utiel (Montserrat) i Toni Delgado (Esports)
Dept. de Producció gràfica: Susana Dicenta
Dept. Comercial: Lola Gutiérrez
Distribució: Andrés Meca i Pablo Favieri
Controller: Mauro Favieri

Premi Tassis Torrent de Comunicació 2011

Editor-Administrador: David Centol i Lozano
Director Editorial: Arnau Nadeu
Director General: Marcelo Villanueva
Coordinadora de Producció gràfica: Marga Moreno
Estratègia digital: Anna Corbatera
Webs temàtics: Pere Giménez i Quim Miró

grup comunicació 21 www.liniaxarxa.cat

Els semàfors

Ajuntament

Victòria veïnal al barri de la Verneda i la Pau. L'Ajuntament va comprar fa unes setmanes la nau industrial del número 204 del carrer Puigcerdà, on es volia construir una cuina fantasma. Ara l'espai es destinarà a serveis del Mercat de Sant Martí.

pàgina 10

Xarxa Via Trajana

La Xarxa de Suport Mutu de la Via Trajana va impulsar una iniciativa molt especial que ha estat possible gràcies a la participació del veïnat. Es tracta d'un mural de més de 3.000 fotos que mostren la història de la zona i dels seus veïns.

pàgina 10

Xavi Hernández

L'entrenador de bàsquet martinenc entrena actualment l'equip suec femení del Visby Ladies, on està firmant una gran temporada. En aquests moments ocupen la segona posició a la lliga, cosa que està confirmant el bon nivell d'Hernández.

pàgina 18

El + llegit

Línia Sant Martí.cat

- 1 Premi Barcelona Comerç per a Mamá Heladera per innovar
- 2 Els treballadors de la depuradora del Besòs, confinats a la feina per garantir el servei d'aigua
- 3 Nou clam veïnal per dir prou als concerts i festivals al Fòrum
- 4 Paula Casadevall és un mirall
- 5 El nou Port Olímpic, el 2026

Safata d'entrada

Desprotegits davant el capital

per Antoni Moliné

Foto: Marta Casado Pla/ACN

Aquest any 2021 que ens acaba de deixar, a banda de la inacabable pandèmia, hem hagut de patir, una vegada més, el que sembla ser una dictadura de les entitats financeres, que s'estan evidenciant a ulls de la ciutadania com un sòlid grup de pressió que passa per damunt del Govern o, dit amb paraules més planeres, menja a part.

Han estat artífexs, a molta distància de les empreses, de la destrucció de llocs de treball, amb milers i milers d'empleats acomiadats, sense resposta per part de l'administració. I, per acabar-ho d'adobar, mantenint una gran quantitat d'habitatges que romanen tancats i barrats, sense posar-los a disposició del mercat de lloguer.

Últimament, tant a les ciutats com als pobles, han abaixat la

persiana nombroses sucursals bancàries, deixant els seus clients orfes de caixers automàtics on poder treure l'efectiu necessari per al dia a dia. I qui en resulta perjudicat? Com sempre, la gent gran, que està suportant llargs desplaçaments per manca d'un servei que, no oblidem, està catalogat com a "servei públic". Conec un cas d'una persona que té la seva residència davant del Mercat de Sant Antoni de Barcelona i, sense avisar-la, li han traslladat el compte, ni més ni menys, que a escassos cent metres de la Catedral. Amb aquest exemple està tot dit.

I ens preguntem, davant d'aquest immens problema, què podem fer? Tot, menys quedar-nos de braços plegats. Em permeto suggerir a les associacions de veïns la presentació d'una queixa formal, tant a la Generalitat com a la delegació del govern espanyol a Catalunya, en justa defensa dels nostres drets reflectits a la Constitució. Això com a primer pas abans de fer el pas definitiu, demanant empara al Tribunal Constitucional en cas de no rebre suport dels governs esmentats. Si us plau, no defallim: ens hi juguem molt.

Línia Sant Martí no comparteix necessàriament les opinions que els signants expressen en aquesta secció ni se'n fa responsable.

Les cartes d'opinió es poden enviar a: opinio@comunicacio21.com

A les xarxes

#ProuCobrarSenseTreballar

#AdeuTocDeQueda

#250€AJovesLlogaters

@Catinformacio: La mesa del Parlament ha decidit per unanimitat eliminar el règim que permetia als funcionaris del Parlament cobrar sense treballar al final de la vida laboral.

@govern: @patriciaplaja: "El confinament nocturn és vigent fins a la matinada del 21 de gener. [...] Les mesures que segueixen vigents passaran a revisar-se setmanalment".

@SindicatLloguer: [...] El jovent no pot pagar el lloguer perquè en els darrers anys ha pujat un 50%. Si s'aprova la Ley Vivienda amb la regulació, no caldran ajudes.

Mirada pròpia

(Re)voltes en la Catalunya del punt i seguit

per Oriol Lladó

“**E**n l'actual transició nacional, allò que en diem l'àrea metropolitana és, per a molts, un territori massa desconegut, vist amb més prevenció que respecte, un 'problema' que cal suportar i en tot cas tractar amb una bona tàctica pensada només en clau de 'sí o no'. (...) Però resulta que els barris que la conformen, tan vius i colorits, tan diversos, en realitat són ben poc perifèrics; no es conformen a ser objectes del màrqueting polític de torn. Ben al contrari, reclamen avui la seva centralitat en la història recent del país, el seu lloc en el procés constituent actual. (...) Cal trepitjar aquests barris no pas per explicar la bona nova, sinó per entendre una mica millor qui som (i qui serem, especialment quan siguem independents)”.

“(…) No es tracta pas d'alentir ni d'aigualir res, sinó d'entendre que construir un estat és un procés col·lectiu que, perquè tingui èxit, s'ha de basar en el reconeixement de tots els accents possibles. Per aconseguir-ho cal empatia, no només eloqüència; saber escoltar, no només recitar el corol·lari de raons; somriure més, insultar menys; explicar on volem anar, no només d'on volem sortir...”.

“Són històries d'èxit que no cal inventar, sinó 'tan sols' reconèixer. Formen part d'un relat de país amb el qual jo em sento més a prop i crec que poden ser eines útils per a un procés constituent més profund i enriquidor... I amb més opcions d'èxit.(...) Vegem algunes d'aquestes realitats que o bé oblidem o bé donem alegrement per descomptades:

> Els pares i mares de Santa Coloma de Gramenet que a principis dels vuitanta van garantir l'èxit del model d'escola catalana amb una sola línia (la immersió) i que, malgrat les grans quantitats de diners i recursos abocats a fer néixer un conflicte on no existeix ni existia, continuen mantenint com a absolutament residuals les demandes de doble escolarització.

> Les famílies castellanoparlants (tants amics meus) que han decidit fer del català la llengua de relació amb els fills... Famílies que han vibrat, vibren (i vibraran) amb la

'Roja' i que, en canvi, s'han compromès amb el que és més íntim i valuós, la llengua. Són també els avis i les àvies que, ara que per fi tenen una mica de temps, participen en experiències com En Català Llegim i Parlem i que volen aprendre el català per ajudar a fer els deures als seus nets.

> Els activistes que van manifestar-se a les acaballes de la dictadura, aquells 'altres catalans' de Candel que, tot desafiant la legalitat del moment, van lluitar per uns barris més dignes o, més recentment, per un rebut de l'aigua més assequible. Una part d'aquells 'veïns' la trobem avui en moviments socials que treballen incansablement per ciutats més justes, reactivats amb la PAH o els tancaments

tenien tan poc a favor. Joves que han desafiat la inèrcia d'abandonar els estudis, malauradament encara ben present en el seu entorn”.

“És aquest un recull interessadament en positiu, però no per això menys real. (...) De moment, que aquestes línies almenys serveixin, per a qui les vulgui llegir, com a recordatori que la condescendència i el paternalisme són pèssims companys de viatge. Els catalans que viuen a l'àrea metropolitana o en algunes zones del camp de Tarragona no són un problema, sinó part de la solució, i en tot cas, i sobretot, són País, en majúscules. No pas el país que volem deixar enrere, sinó el país que tenim i tindrem davant”.

Les línies precedents formen part d'un apunt al meu blog escrit a finals del 2012, ja fa 9 anys! De vegades m'agrada fer aquests exercicis d'arqueologia textual, i més quan hi veus reflectit amb sorprenent nitidesa el temps present.

Tot plegat ve a tomb del projecte (Re)voltes d'Òmnium, una iniciativa que mostra la tantes vegades (mal) citada 'Catalunya real': diversa, rica i enxarxada en tantes #lluïtescompartides i que desborda tot intent de simplificació. Aquestes darreres setmanes s'ha fet una marató d'aquestes convocatòries cíviques arreu del país; el país que té forma de ciutat, el país que té forma de poble, i també, naturalment, en territori *Línia*. Es tracta d'unes passejades guiades en grup per barris o pobles i que tenen com a fil conductor els relats en primera persona de les persones i les entitats protagonistes de les lluites i els processos de transformació social que hi han tingut lloc. Sant Roc o la Mina han estat dues de les cites en clau de comarca.

(Re)voltes mostra la Catalunya del punt i seguit, la que no es dona mai per acabada, la que busca una altra frase, un relleu que no s'acaba. La que ens obliga a parar la mirada (i l'orella) en carrers i places que no són un mer decorat en la nostra vida apressada. I en aquest llenç que es va pintant, la idea de reconèixer-nos —en realitat era el que inspirava el meu apunt del 2012— hi és central. I plenament vigent.

Foto: AMB

dels CAP. Segur que hi ha moltes coses a agrair, i a aprendre, d'aquelles lluites passades, i presents.

> Els artistes que amb un esprai, amb unes palmes o amb una càmera de vídeo han fet de la 'barrecha' cultural la carta de presentació i ens han regalat grans obres en català, castellà, àrab o urdú... I que tan bé expliquen el lloc d'on són, que tan bé expliquen el seu (i el nostre) país.

> Els casos de tants i tants joves que en aquests barris tan castigats per la crisi han acabat la carrera amb nota gràcies a l'esforç d'ells i de les seves famílies quan

Les millors perles

Acomiaden dos policies de Los Angeles per caçar pokémons mentre s'estava produint un robatori en uns grans magatzems. Els agents van ignorar l'avís perquè estaven jugant a *Pokémon Go*. És que és clar, havien trobat un Snorlax!

Descomptes i ofertes en cirurgia estètica i implants capil·lars: és un dels beneficis que ofereix CCOO als seus afiliats, tal com ha publicat *NacióDigital*. Perquè el sindicalisme no està renyit amb la bellesa.

La lletra de la nova cançó de Rosalía, Hentai, ha rebut moltes crítiques i fins i tot els més fans han fet arribar el seu desconcert a la cantant. Però una seguidora ha descobert el misteri de tot plegat: “*Creo que es catalán*”, ha resolt.

Una passatgera d'un vol de Qatar a Uganda es va posar de part a més de 10.000 metres d'altitud. La doctora Aisha Khatib compartia avió amb ella i la va atendre. En veure la nena, la mare va tenir clar el nom: Miracle Aisha.

Albert Segura Lorrio / ACN

LA FOTO

Tribuna

La guerra de la comunicació climàtica

per Marc Cerdà, ambientòleg

Foto: Pexels

Si llegiu el darrer informe del Panell Intergovernamental del Canvi Climàtic, haureu de fer un autèntic exercici d'autocontrol emocional per evitar caure en el desassossec. Qui ho ha fet sap del que parlo. Portat a l'extrem, l'Associació Americana de Psicologia va arribar a definir aquest sentiment com a ecoansietat, és a dir, el temor crònic al cataclisme ambiental, i qui més ho pateix és el jovent.

Això s'explica en part perquè, d'una banda, les joves són la generació amb més coneixement científic i consciència ambiental. I, de l'altra, són la generació amb un futur planetari més incert i desolador de la història humana. Fet i fet, en podem dir ecoansietat, por, ansietat o desassossec, però al capdavall, ¿qui no sent certa intranquil·litat en veure que el compte enrere climàtic, el tic-tac de l'escalfament global, s'accelera mentre el món s'ho mira de braços plegats?

Sentir neguit, en l'actual context climàtic, és una reacció natural de qui veu l'esdevenir dels fets com a espectador. Per aquest motiu, la por precedeix sovint una certa impotència, un sentiment d'incapacitat per donar resposta a l'enorme repte climàtic. Al capdavall, si individualment ens sentim sobrepassades pel context climàtic que se'ns presenta com a catastròfic, és més fàcil que col·lectivament no reaccionem, de manera que la por esdevé el millor mecanisme de control social.

Seria molt ingenu pensar que això és fruit de l'atzar. Ans al contrari, com ja apuntava la periodista Naomi Klein en el seu darrer llibre, tot plegat és el resultat d'aplicar, amb precisió quirúrgica, tècniques de psicologia social a escala planetària. En aquest context, la imposició d'una doctrina de xoc climàtica té l'objectiu de recordarnos permanentment que no podem fer res per aturar l'escalfament del planeta. I en aquesta guerra comunicativa no declarada, la no acció climàtica es tradueix en beneficis per a aquelles corporacions que van boicotejar la Cimera del Clima de Glasgow.

De fet, si ens aturem a analitzar-ho, veurem que pràcticament

tota la informació sobre el canvi climàtic que rebem dels mitjans de comunicació o de les xarxes socials té una forta càrrega negativa. En canvi, la gran quantitat de projectes amb responsabilitat social i ambiental que promouen la mitigació i l'adaptació al canvi climàtic, des de l'agroecologia fins a les cooperatives d'energia renovable, entre molts d'altres, no tenen quota de pantalla. Tampoc en els mitjans de comunicació públics. Són realitats que escapen dels noticiaris i de les tertúlies intencionadament.

Sense imaginaris col·lectius propositius i positius, sense conèixer que hi ha alternatives diferents del model de desenvolupament actual, sense ser conscients que hi ha una altra manera de viure, produir i consumir és molt difícil pensar que hi ha una sortida a aquest atzucac climàtic i ecològic en el qual hem entrat. Però, alhora, és molt fàcil caure en el catastrofisme, pensar que no podem fer res, que tot està perdut o, en tot cas, creure que un miracle tecnològic solucionarà aquest desgavell.

No deixar-se portar pel catastrofisme és el principal repte de la comunicació climàtica. Una tasca molt difícil i que ha obert, perquè no dir-ho, apassionants debats entre les companyes que en major o menor mesura parlem de canvi climàtic. En un llibre que vaig comprar a la desapareguda llibreria Canuda de Barcelona i que es titulava *La catàstrofe i el catastrofisme*, s'afirmava que les catàstrofes són discontinuïtats que es presenten en l'evolució d'un sistema.

No estic del tot segur de ser capaç d'afirmar que l'actual canvi climàtic arribi a ser una catàstrofe en un futur pròxim. El que estic convençut és que en el terreny de la comunicació climàtica, malauradament, el catastrofisme impregna la majoria de discursos. Per això, transformar la por, el desassossec o l'ecoansietat en accions positives i transformadores ha de ser una prioritat. No fer-ho sí que seria catastròfic, i darrerament anem massa servides de calamitats per permetre'ns el luxe de no actuar.

“

**Transformar la por,
el desassossec
o l'ecoansietat
en accions positives
i transformadores
ha de ser una prioritat**

”

Flaixos

@massanagranaire: [Sobre les paraules de Villarejo] Porto llegits 7 milions i mig de tuits dient que és una vergonya que no sortim al carrer i només ens dediquem a fer tuits.

@jordibaste: Guanya Alexia Putellas el The best [premi de la FIFA] però el Barça del triplet no té cap jugadora a l'11 ideal. Ni la mateixa Alexia Putellas.

@3voltesrebel: Ha arribat aquell moment que ja no puc recordar més contrasenyes. Aviat oblidaré els meus cognoms per fer-hi lloc.

“Puc concitar una majoria àmplia més enllà de la ideologia política”

Jaume Collboni

Primer tinent d'alcaldia de Barcelona (PSC)

Arnau Nadeu / Albert Ribas
Fotografia: J. Chichelnitzky

El primer tinent d'alcaldia de l'Ajuntament de Barcelona arriba amb puntualitat alemanya a la nova redacció dels diaris *Línia*, i la referència a Alemanya no és fortuïta. Ell mateix cita aquest país en la conversa informal inicial per celebrar que la socialdemocràcia recupera terreny arreu. Socialista de pedra picada, Jaume Collboni fa equilibris per marcar perfil propi i alhora no caure en la crítica al govern del qual forma part. Diu que no governa amb la calculadora electoral a la mà, però a la vegada es proclama com el millor candidat que pot presentar el PSC a Barcelona el 2023 i està convençut que els socialistes guanyaran les eleccions.

“Barcelona lidera la recuperació postpandèmia a Espanya. L'atur millora respecte del 2019. Som un pol d'inversió internacional, capital tecnològica del sud d'Europa i cocapital cultural i científica de l'Estat”. Escoltant-lo sembla que Barcelona va com un coet.

Barcelona va com un coet. Una altra cosa és que la percepció que hi hagi

sigui una altra, sobretot després de la crisi de la pandèmia. Però jo el que intento explicar, per combatre un cert desànim que probablement hi ha a la ciutat i al conjunt del país, és que les dades que tenim avui són molt bones. I fer-ho és fonamental per recuperar part de l'autoestima que hem perdut.

Per tant, del missatge que Madrid ens està passant la mà per la cara, res de res?

És evident que Catalunya ha viscut uns anys molt complicats des del punt de vista de l'estabilitat institucional i de no haver-se centrat en les coses reals i en el dia a dia de la gent. I això ha provat frustració i desatenció envers les polítiques concretes que necessitava el país i la ciutat. Actualment, però, tornem a tenir un to institucional normal, correcte. I això ens ha de permetre centrar-nos en la gent i recuperar l'autoestima que citava abans.

Ja s'està superant, per tant, “la destrucció de la imatge internacional de Barcelona com a ciutat admirada arreu” que vostè denunciava literalment no fa pas tant?

S'està superant, sí. En aquests moments la ciutat està preparant i presentant 90 candidatures inter-

nacionals de tota mena. Seus de grans fires i congressos, capitalitats d'esdeveniments culturals, grans esdeveniments esportius internacionals... Estem relançant la projecció exterior de la ciutat, que havia quedat malmesa per la conjuntura política i econòmica de la darrera dècada.

“La ciutat és pacte i estabilitat; cal fugir del dogmatisme”

Aquesta situació malmesa l'atribueix, per tant, al context català, en cap cas a la gestió del govern municipal anterior –dels comuns en solitari–.

Si demanen a qualsevol veí que els digui les quatre imatges negatives de la ciutat dels darrers quatre o cinc anys, segurament els citarà els aldarulls, els missatges contradictoris, la inestabilitat... I això s'explica pel context català, sí. Quan no tens

ordenada la casa, difícilment pots sortir a fora a vendre res.

Hi ha sectors que veuen Barcelona en un escenari de decadència, segons diuen. Un exemple és el de Foment i el seu president Josep Sánchez Llibre. S'equivoquen en el seu diagnòstic?

Jo no negaré el que la gent sent o percep, de vegades amb fonaments objectius i de vegades sense. Soc conscient que la gent està fatigada, decebuda o que té l'autoestima col·lectiva baixa. Però per voler criticar algunes polítiques no s'ha d'acabar criticant i perjudicant la imatge de la ciutat. Qualsevol líder econòmic, social, sindical... hauria de saber distingir entre una cosa i l'altra. Actualment, Barcelona és la campiona d'Espanya en creació de llocs de treball i d'empreses. La reactivació econòmica de la ciutat va com un coet.

Ja només faltaria tornar a les xifres de turistes que la ciutat tenia abans de la pandèmia?

No necessàriament. Jo vull millor turisme, no més turisme. Que respecti la destinació i que deixi llegat en positiu. Jo defenso la indústria del turisme, però no es tracta de tornar mimèticament a les xifres del 2019.

Es tracta d'aprofitar el *reset* pandèmic per fer-ho millor. Cosa que també vol dir diversificar l'economia de la ciutat, com ja estem fent.

Què li diria a un veí d'algun dels barris més turístics de la ciutat que ha patit el fort increment del preu del lloguer i la gentrificació i n'ha hagut de marxar?

[Pensa] Que el creixement en algunes zones de la ciutat s'havia de limitar, i s'ha limitat. Però que, tanmateix, hi ha barris en què ens passa al revés. Que ens diuen que volen més turisme. Per tot plegat, estem fent un esforç per desconcentrar i desestacionalitzar l'oferta turística. Resumint, a aquest veí li diria que per això és important que es prenguin decisions. Barcelona no es pot deixar anar.

Precisament el regidor de Turisme, Xavier Marcé, deia en una entrevista recent al *Línia* que cal admetre amb naturalitat que, tot i ser socis de govern, amb els comuns no coincideixen en qüestions com la del turisme. Més enllà d'aquest mandat, veu recorregut al pacte actual?

Jo crec que el que necessita la ciutat és un alcalde socialista. A Barcelona, la recepta socialista ha funcionat molt bé històricament. Ara bé, fins ▶

“Soc el millor candidat que pot presentar el PSC a Barcelona”

◀ i tot quan en aquesta ciutat hi ha hagut majories àmplies del PSC, hi ha hagut governs de coalició. I fins i tot quan hi ha hagut governs de coalició, hem buscat consensos més enllà de la majoria governamental. La ciutat és pacte i estabilitat; cal fugir del dogmatisme.

En una entrevista al Línia pocs mesos abans de les últimes eleccions municipals, vostè deia que “governar Barcelona no és apte per a activistes”...

... Saben qui també ho diu això? Manuela Carmena. Perquè un dels seus problemes a dins del seu espai va ser justament aquest.

És compatible tenir aquesta opinió i governar conjuntament amb els comuns?

Per descomptat. Si no, no hi estaríem governant. El que jo volia dir amb aquesta afirmació és que crec que no es pot governar una ciutat des d'un apriorisme ideològic i polític. I penso que en aquesta última etapa en cap cas ho hem fet. Amb els socialistes al govern s'ha obert l'espectre.

El fet d'estar governant amb els comuns no el pot perjudicar de cara a les eleccions?

Jo no governo amb la calculadora electoral a la mà. Mai. Jo faig el que crec que he de fer en cada moment. Després de les últimes eleccions, creia que Barcelona havia de tenir un govern progressista centrat en els problemes reals de la gent, i això Esquerra Republicana no ho donava. El candidat Maragall no ho donava. Ell volia posar la ciutat al servei de l'independentisme, i nosaltres vam dir que havíem de posar la ciutat al servei de la gent. Amb qui ho podíem fer? Amb els comuns. Doncs vam fer un pacte, que, per cert, crec que és indubtable que està donant bons resultats. I penso que els ciutadans ho apreciarien a les urnes.

Es veu guanyador de les eleccions del 2023?

Sí. Em sento preparat, i això és molt important per a un candidat. Conec l'Ajuntament, que no és fàcil, i tinc una visió molt clara de cap a on ha d'anar la ciutat els pròxims anys. I crec que aquesta visió és compartida per la majoria de barcelonins i barcelonines. El que nosaltres proposarem de cara al 2023 pot concitar una majoria àmplia a la ciutat, fins i tot independentment de la ideologia política que es tingui.

Per tant, cap dubte que serà vostè el candidat del PSC.

Cap dubte. Però queda molt per a les eleccions i és normal que la gent especuli i faci comentaris. Sé tot el

que es diu i el que no es diu, però no em preocupa gens.

Vostè estaria disposat a fer un gest com el que va fer Miquel Iceta amb Salvador Illa, apartant-se si hi hagués un candidat socialista que tingués millors perspectives a Barcelona?

És que jo soc el candidat socialista que té millors perspectives, perquè conec la ciutat, l'he governat, he estat a l'oposició, l'estimo... Soc autèntic. No soc un paracaigudista ni un experiment. Soc una persona que ha treballat molt per aquesta ciutat i que la coneix molt bé. Per tant, soc el millor candidat que pot presentar el PSC a Barcelona. Si no, no em presentaria. És que ho crec.

Ara que parla de paracaigudistes, creu que el 2023 el PSC pot recollir tota la bossa de vots que el 2019 va aconseguir Manuel Valls?

Quan un partit socialdemòcrata està ben assentat i fort, i el PSC ara ho està, té capacitat d'atraure molts electors que *a priori* podrien o ser més moderats o estar més a l'esquerra. Això dependrà que l'oferta que faci el PSC sigui molt nítida,

“ERC pateix una desorientació molt greu; el cas del pressupost és inversemblant”

molt clara. I penso que si tot plegat es fa bé, tindrem capacitat d'atraure votants d'altres forces. De fet, estic convençut que guanyarem les eleccions a Barcelona.

Li agradaria poder sumar alguna cara visible de Barcelona és imparable a la seva candidatura? El seu discurs de “la Barcelona del sí” encaixa amb el que fa el PSC.

Sí “la Barcelona del sí” vol dir construir un projecte de ciutat en positiu, en afirmatiu, jo represento “la Barcelona del sí”. L'Hermitage, l'ampliació de l'aeroport... Jo hi estic a favor, ja ho he dit. I, per tant, puc estar d'acord amb la base o amb el sentit d'algunes d'aquestes plataformes. De fet, els he ofert diàleg, però de moment no he obtingut resposta. Jo entenc un cert malestar, però alerta amb la protesta per la protesta. Protestar és absolutament legítim i està molt bé si es fa de manera constructiva i per aportar solucions.

No és el cas d'aquesta plataforma? De moment, no. Nosaltres els hem

ofert diàleg en dues ocasions i encara no hem obtingut resposta. Veurem com evoluciona.

Deixem les eleccions, que encara queden molts mesos, i tornem a l'actualitat. Estava al corrent de l'acord entre els comuns i ERC per als pressupostos de la Generalitat i l'Ajuntament?

Jo sabia que se n'estava parlant, per descomptat. I sobre aquest tema només criticaré una cosa pel que fa a Esquerra Republicana. Tot just una setmana abans, el senyor Maragall deia frases grandiloqüents sobre el subjecte polític de Barcelona i la subordinació de la ciutat respecte de la política catalana. I resulta que quatre dies després, *donde dije digo, digo Diego* i el més important ja era el pressupost de la Generalitat. Però no només això, sinó que a més no vol ni fer aportacions al pressupost de Barcelona. “Ja us ho fareu”, diu. Jo mai havia vist una cosa igual. És absolutament inversemblant.

Creu que Maragall ha quedat desacreditat per tornar a encapçalar la llista d'ERC a Barcelona el 2023?

Això és una decisió que ha de prendre Esquerra Republicana. Crec que pateixen una confusió i una desorientació molt greu. No respecte al govern municipal, sinó respecte als seus postulats i als seus electors. Sé els debats que estan fent en aquests moments sobre els candidats, però no em pertoca a mi opinar al respecte. Sí que penso que és bo que els partits estiguin ordenats i ben dirigits, i aquest no és el cas d'Esquerra Republicana avui a Barcelona.

És molt dur amb ERC i, en canvi, l'hem notat molt suau amb els comuns al llarg de tota l'entrevista. No creu que hauria de marcar més perfil propi respecte de Colau?

Ja ho faig. El perfil no es predica, s'aplica. I crec que ha quedat demostrat que tenim posicions diferents en moltes qüestions: en el debat sobre l'aeroport, amb l'Hermitage, en el cas del PEUAT i les llars compartides, amb les terrasses... Tenim posicions i perfils diferents. Ara bé, això és normal, i crec que la cultura de coalició és aquesta. Jo no vull que a l'Ajuntament de Barcelona succeeixi el que passa a la Generalitat. Que de nosaltres ningú esperi els espectacles lamentables que ens dona el Govern català: declaració i contradecoració, paralització de decisions... A mi el que em preocuparia seria que, per marcar perfil o fer *politiqueria*, es paralitzés l'acció de govern. Nosaltres hem fet un esforç, des dels perfils diferenciats, per construir solucions per a la ciutat. I estic convençut que això és el que la ciutadania espera de nosaltres. La gent està molt cansada de tanta tonteria. ■

SANT MARTÍ

El Besòs concentra una part molt important de la pobresa, ja no només barcelonina, sinó metropolitana. Es parla d'una situació crònica. Té solució?

Una de les meves prioritats en aquest mandat és sens dubte la millora del barri del Besòs-Maresme. Per fer-ho, sabem que és fonamental crear, millorar i ampliar equipaments, tal com ja estem fent a l'antic cinema Pere IV, on ampliarem el CAP, augmentant la seva capacitat de 1.500 a 3.000 metres quadrats, i també hi ubicarem la Biblioteca Ramon d'Alòs-Moner, que passarà de tenir 150 metres quadrats a més de 2.000 i acollirà un auditori per a les entitats del barri.

És suficient?

També millorarem els habitatges de la zona. Des de l'Ajuntament hem inspeccionat 1.200 pisos d'edificis del Besòs per detectar-hi problemes que requereixen grans rehabilitacions. Ara s'han d'iniciar les primeres rehabilitacions, i en aquest sentit treballarem per obtenir fons del pla d'ajuda estatal en matèria de rehabilitació residencial i d'habitatge social, que estarà dotat amb 4.420 milions d'euros de fons europeus. I un dels reptes del conjunt del districte ha estat la connectivitat. Per això celebrem l'obertura del nou túnel de Glòries i la construcció del nou pont de Santander; una antiga reivindicació veïnal.

Els primers contenidors marítics reciclats amb els quals es construirà un bloc d'allotjaments temporals van arribar el passat 19 de gener a la plaça de les Glòries. És el segon bloc d'aquest tipus que impulsa l'Ajuntament.

Diferències veïnals al Besòs i el Maresme amb la inseguretat

» Les dues associacions de veïns mostren opinions divergents després del darrer succés que va acabar amb dos ferits de bala

Alba Losada

EL BESÒS I EL MARESME

Un tiroteig al passatge de Foret va fer que el passat dissabte 15 de gener no fos un dissabte corrent. Un home va disparar dues persones, que van acabar ingressades a l'hospital, i després va fugir. Encara no se sap exactament què va passar, però el conseller d'Interior, Joan Ignasi Elena, va informar que el succés podria estar relacionat amb el tràfic de marihuana.

El que és evident és que aquest fet ha desencadenat opinions veïnals diferents sobre els problemes de delinqüència que fa temps que arrossega barri. Des de l'Associació de Veïns del Besòs insisteixen que el succés ha sortit a la llum pública perquè dues persones van acabar ingressades i que "és un més" d'altres que es produeixen. Tot i això, insisteixen, aquest cas no reflecteix un augment de la delinqüència. "Des que hi ha més policia des de mitjans del 2021, la situació dels delictes ha millorat", assegura el president de l'entitat veïnal, Francisco Abad.

Una posició força diferent de les paraules d'Abad és la de l'Associació de Veïns del Maresme, que el 16 de gener va organitzar una protesta contra la delinqüència. "Des de fa més d'un any que estan augmentant les activitats mafioses o les plantacions de marihuana", assenyala Ramon Tur, vicepresident i responsable de la vocalia de seguretat de l'Associació de Veïns del Maresme. "Tot-hom ve aquí perquè hi ha pisos buits i no es fa res al respecte", afegeix.

L'immoble on en principi es va atrinxer l'autor del tiroteig. Foto cedida

En aquest sentit, Tur sosté que aquesta mena de problemes s'evitarien si hi hagués un cens oficial dels habitatges buits. "La majoria d'aquests immobles els ocupen màfies per llogar-los a més de 1.000 euros o es fan plantacions", recalca fent referència a una possible solució en la qual treballa l'Associació de Veïns del Besòs. Quan l'entitat, explica Abad per la seva banda, localitza habitatges ocupats i on hi ha plantacions, ho comuniquen als Mossos d'Esquadra perquè es mobilitzin. El problema, afegeix, és la "lentitud" amb la qual la justícia concedeix autoritzacions judicials per entrar als habitatges. "Quan actuen ja no hi ha res a fer", lamenta.

LA PRESENCIA DE VOX

Un fet que ha avivat les crítiques a Twitter entre alguns moviments veïnals del barri, com l'Assemblea de Joves Verneda 73, és la presència de membres de Vox a la protesta del passat 16 de

gener. En aquest cas, les opinions de les dues entitats veïnals són força semblants.

Per part seva, Tur critica que, com han fet persones d'extrema dreta en altres protestes, van acudir a la darrera amb l'objectiu d'aprofitar "una situació de queixes sobre la inseguretat" per reforçar el seu discurs: la gent de fora provoca aquest problema. I, realment, les reivindicacions de l'AV del Maresme, estan molt lluny d'aquesta tesi. "Aquest és un barri multicultural i d'acollida", afirma Tur. D'altra banda, Abad, de l'AV del Besòs, creu que la presència de Vox és normal si es té en compte, tal com subratlla, que hi ha una quantitat important de gent d'extrema dreta al barri. Tot i això, indica que van aprofitar la situació per portar "la gent al seu terreny". Per a Abad, les receptes de Vox no són el camí. A part de més policia, el que fa falta són polítiques socials. "I aquí s'està fent molta feina en aquest sentit", conclou.

Victòria veïnal: la Verneda i la Pau no tindrà cuina fantasma

NEGOCIS ▶ Han estat 10 mesos de lluita i d'angoixes, però, per fi, el veïnat del barri de la Verneda i la Pau respira tranquil. Tal com va informar fa unes setmanes *beteve*, l'Ajuntament ha comprat la nau industrial del número 204 del carrer Puigcerdà, on es volia construir una cuina fantasma, un negoci per preparar menjar que es reparteix a domicili. El consistori també ha comprat el solar del costat, situat al número 212 del carrer Gèlida. Els dos espais sumen un total de 565 metres quadrats.

Davant d'aquesta notícia, des del moviment Veïns Afectats Cuiques Fantasma van celebrar a través de Twitter la gran victòria veïnal que suposa. També van recordar el patiment i el treball en equip que ha implicat aquesta lluita: "Ha estat un any difícil. Un any de matinades, de manifestacions, de concentracions, però sobretot un any d'unitat veïnal".

L'objectiu de la compra de l'Ajuntament, va comunicar el mateix mitjà, és destinar l'espai a serveis del Mercat de Sant Martí, que es troba al costat de la nau.

El mural de 3.000 fotos sobre històries del veïnat

Els veïns han participat en l'elaboració del mural. Foto: Ajuntament

CONVIVÈNCIA ▶ Les Xarxes de Suport Mutu de tota Barcelona han ajudat els qui pateixen i han forjat xarxes de suport veïnal i vincles importants durant tota la pandèmia. I això és el que ha fet que veïns de totes les edats de la Via Trajana hagin fet realitat una iniciativa de la Xarxa de Suport Mutu de la Via Trajana. Es tracta d'un mural de més de 3.000 fotos, fet amb la coordinació del col·lectiu artístic La Matrioska, que mostren la història de la zona i dels veïns. Estan col·locades en format colla-

ge i, juntes, formen la gran imatge d'uns habitatges amb un pati compartit al centre. Aquest és un símbol de construccions dels anys cinquanta afectades per l'aluminosi.

En el mural es poden veure moltes històries que representen aquest punt del districte i les arrels que s'hi poden fer. Una d'elles és la d'en Manuel Jiménez. Va néixer a la Via Trajana, lloc que també va convertir en la casa on encara viu amb la seva parella Yamile Estrada i el seu fill Joan Ramon Polo.

Atenció psicològica via telemàtica

Psicoterapeuta Col·laboratiu i Dialògic

Psicòleg

Depressió, Ansietat, Estrès

Dificultats de relació

Visites concertades dimarts i divendres

www.javiercentol.com

625 522 561

Numància, 52-54 Entresòl 4t

línia vol ser un espai per a la conversa metropolitana serena i responsable

David
Fernández

Montserrat
Tura

Elsa
Artadi

Oriol
Lladó

Susana
Pérez

Dolores
Sabater

Jordi
Martí

Lucía
Delgado

Marc
Cerdà

Gala
Pin

Xavier
Godàs

Martí
Casamajó

Joan Ramon
Casals

Elisenda
Alamany

Xavier
Marcé

Víctor
Porres

Ferran
Falcó

Manuel
Reyes

Núria
Parlon

Arnau
Nadeu

Abans de militar en un partit, alguns dels polítics joves passen per organitzacions com la JNC, les JERC, Arran o les JSC. Foto: Job Vermeulen/ACN

Si la política fos futbol, Carles Puigdemont, Oriol Junqueras, Ada Colau o Inés Arrimadas serien algunes de les grans estrelles catalanes sobre la gespa. Les que acaparen l'atenció mediàtica. Malgrat això, són excepcions, ja que a Catalunya hi ha uns 12.000 càrrecs electes; quinze per cada 10.000 habitants. La majoria són persones desconegudes, com ho van ser els polítics catalans més famosos quan eren joves i participaven en el món local.

Com eren les superestrelles polítiques quan ningú les coneixia? Quines eren les seves aspiracions? És gairebé impossible saber-ho, perquè el relat que fan els polítics de primer nivell sobre la seva trajectòria acaba, deformat, obeint el moment actual que viuen. Amb tot, sí que podem mirar les generacions de polítics joves que comencen a entrar en joc per entendre com es forja un polític en els seus inicis. Com és la pedrera política local?

“NO TENS VICIS”

Ot García va entrar a les joventuts del PSC perquè eren l'opció que el representava en “l'eix nacional i d'esquerres”. Tenia 16 anys. Ara en té 27. A les JSC va ocupar diferents càrrecs, fins que el 2019 va convertir-se en regidor de Cornellà. En aquell moment va entendre la distància que separa la política d'organització i la municipal. “Ningú t'ensenya a fer factures o com gestionar una pandèmia”, diu. Són tasques que poden semblar titàniques per a un sociòleg nascut el 1994, però García creu que la joventut en política també té avantatges: “Tens poca experiència, però no tens vicis”.

Actualment, García està a càrrec de la regidoria de Cultura. Sap que és una tasca esporàdica, però malgrat això creu que les carteres no haurien de canviar sovint. “No és el millor per a la ciutat... El primer any aprens moltes coses sobre la vida de les entitats, que a Cornellà en són més de 350”, comptabilitza. En aquest sentit, tot i estar molt orgullós de la feina com a regidor, li agradaria continuar. “Mai diria que no al Parlament, perquè allà els debats també són enriquidors, però a curt termini estic al món local, on fer política vol dir canviar la direcció d'un carrer”, conclou.

“T'HAS D'IMPOSAR”

Jordi Castellana té 33 anys, però ja en fa més de dos que és regidor de Barcelona. No obstant això, tot va començar quan en tenia 16 i es va afiliar a les JERC. La relació de Castellana amb la política és gairebé hereditària. “Soc el tercer de tres germans que van ser de les JERC, el meu avi va estar en un camp de concentració i el seu germà va ser afusellat... A casa sempre hi ha hagut tradició d'esquerres i independentista”, relata.

Castellana és de les Corts, i allà va començar el seu camí. Amb 28 anys va tenir l'oportunitat de ser conseller de Districte, i el 2019 va entrar al consistori de Barcelona. “Al Ajuntament m'he trobat amb

La política que ve: així és la pedrera local

Tenen entre 20 i 35 anys. Alguns fa temps que tenen contacte amb la política de base. Altres fa anys que són regidors i que toquen poder. N'hi ha que es veuen durant temps a la política. Alguns pensen que aquesta etapa és circumstancial.

Parlem amb set polítics joves de l'àrea metropolitana de Barcelona.

gent d'altres partits i entitats que et veuen d'una manera molt paternalista i t'has d'imposar”, critica. Al consistori barceloní, la majoria de regidors té entre 40 i 50 anys, però Castellana considera que la política no té edats, ja que “s'hi pot estar molts o pocs anys”, encara que per a ell no es tracta d'una professió. “Jo soc un economista que fa de polític”, es defineix. El republicà no descarta acabar en un càrrec més amunt: “Si m'ho proposessin, ja parlariem d'anar al Parlament”.

DE MIRADA LLARGA

Ara Albert Cerrillo té 30 anys i és conseller de Districte a l'Eixample barceloní per Junts, però tot va començar quan en tenia 16. “Al barri vam tenir un problema amb un hotel i aleshores va venir Xavier Trias, que estava a l'oposició, i ens va ajudar molt”, recorda. Més tard, quan va entrar a la UAB va decidir fer el pas definitiu i afiliar-se a la Joventut Nacionalista de Catalunya (JNC). Sens dubte, era una opció estranya en una universitat

on els moviments socials són majoritàriament d'esquerres. “La JNC representava el que jo volia i hi vaig entrar perquè Convergència abandonés l'autonomisme”, explica. D'allà va saltar a les joventuts de l'Eixample i més tard el van nomenar conseller de Districte. Per a Cerrillo, la política és vocació i parlar amb la gent. També és gestió, remarca, i creu que “perquè tothom visqui bé i hi hagi igualtat, la millor política social és generar feina de qualitat”. Actu-

alment, es dedica a la política mentre treballa en una consultoria d'estudis sociològics, però té clar que li agradaria implicar-se més temps en el món polític. Estar-hi anys. “Si algú fa bé la seva feina, ha de seguir-la fent: és un bé públic”, sentència.

“CREMA MOLT”

Laura Alzamora té 34 anys i és regidora de Podem a l'Hospitalet des de fa pocs mesos, després que un company decidís abandonar el

Referents

● Qualsevol polític que comença a despuntar s'emmiralla en altres que l'han precedit. Els polítics joves del món local metropolità també ho fan, i els seus referents són molt variats. De vegades són sorprenents, altres cops tòpics. Una mescla entre grans referents de cada formació, figures de talla internacional i familiars propers.

Ot García (PSC), per exemple, assenyala que, tot i que el seu avi mai va ser polític, sí que va ser un gran lluitador per aconseguir drets de base. Alhora cita l'expresident José Luis Rodríguez Zapatero. "Per a mi

era jove i que ara ha substituït: Joan Queraltó i Joan Rodríguez.

Per a Laura Alzamora (Podem), Pablo Iglesias i Julio Anguita són figures que la inspiren. "En el seu dia també ho va ser Mónica Oltra, però ara conec més les seves polítiques i ja no em convenç", diu. Amb tot, aclareix que, a ella, més que les persones li agraden "les coses que fan aquestes persones". En aquest sentit, cita la seva mare "per la vocació de servei" i el seu avi "per la part més crítica".

Aleix Abadia, de la CUP, és més concís que la resta de polítics joves.

Zapatero, Junqueras, Iglesias, Aznar, Arrimadas o Puigdemont són alguns dels referents en els quals s'emmirallen els polítics joves

és un referent per una qüestió d'èdit... Li vaig tenir molta estima i va aconseguir molts drets", afirma.

Jordi Castellana (ERC) explica que, més enllà de Catalunya, els seus referents són Nelson Mandela, Arnaldo Otegi i Alexandria Ocasio-Cortez, mentre que en l'àmbit nacional són Oriol Junqueras, Marta Rovira, Jordi Cuixart i Carme Forcadell.

"A escala nacional, un referent per a mi és Carles Puigdemont", explica Albert Cerrillo, de Junts per Catalunya. En el seu cas, però, la seva implicació amb la política té molt a veure amb Xavier Trias i amb dos portaveus de Districte a l'Eixample barceloní que va conèixer de casualitat quan

Per a ell, que es declara marxista, la seva mare, que va militar al PSUC, és un referent en tota regla.

"Inés Arrimadas és la bomba, perquè és propera i entén la realitat dels municipis", diu María Duarte, de Ciutadans. La regidora afegeix que també li agrada Begoña Villacís. Amb tot, potser la frase més important de la seva carrera política li va dir la seva mare: "Deixa la política quan no et reconeguis".

Per últim, Pau Ferran (PP) afirma que, per a ell, José María Aznar o Esperanza Aguirre són referents liberals. "També ho és Xavier García Albiol, per com ha gestionat la seva ciutat", conclou el jove de Castelldefels.

càrrec. La política li ha interessat sempre, "des que era monitora i treballava en temes de solidaritat". Fa tres anys va començar a militar a Podem, però en el seu cas les reivindicacions del 15-M i del 8-M han estat cabdals per fer el salt a la política. També ho ha estat la realitat de la seva ciutat, on segons descriu "la situació és complicada i les injustícies estan més a flor de pell". Amb aquesta motxilla va decidir apropar-se a la formació que considerava més útil. "A Podem no hi ha un sentiment de partit, la formació és una eina", reflexiona. "Vaig entrar-hi per ajudar, i a poc a poc vaig anar encapçalant el moviment a la ciutat", afegeix.

A diferència d'altres polítics joves, per a Alzamora la política ha de ser ocasional, perquè "crema molt". "És un càrrec puntual i cal saber reinserir-se al món laboral", assenyala ella que és psicòloga i educadora de formació. Tot i això, no descarta acabar algun dia en política nacional, malgrat que creu que el seu tarannà s'adapta millor a la política de proximitat.

LA POLÍTICA A LES VENES

Té 23 anys i sempre ha viscut en una casa d'esquerres i independentistes. A Aleix Abadia la política li corre per les venes. Físic de

professió, va treballar al CosmoCaixa, on va organitzar una lluita per la millora dels drets laborals. Però va ser l'1-O el que ho va alterar tot. "Vaig entrar als CDR, no per vocació, sinó per conquerir drets", apunta. Alhora, militava a Arran i a la CUP, i quan el regidor d'aquest partit a Sant Just ho va deixar, l'assemblea va nomenar Abadia nou regidor. Ara compagina aquesta tasca amb la seva formació, i considera que la seva presència a l'Ajuntament és circumstancial.

"La política institucional deriva del règim del 78... És un *paripé* en què cada quatre anys es decideix qui serà el gestor del capital", denuncia. Amb tot, reconeix que el "front institucional" pot donar peu a certs canvis "al servei de la revolució catalana". Abadia és un dels polítics més joves del país, i com a tal considera que falta sensibilitat envers les problemàtiques juvenils. "En salut mental, per exemple, al món local hi ha molt paternalisme", assevera.

"COM ELS ANYS DELS GATS"

María Duarte es va afiliar a Ciutadans cansada del procés independentista. No era la primera vegada que aquesta jove de 32 anys de Santa Coloma s'interessava per la

"Quan vaig entrar a l'Ajuntament em vaig trobar amb gent d'altres partits i entitats que em veien d'una manera molt paternalista i em vaig haver d'imposar"

"A la política cal entrar-hi jove i acabar jove, perquè encara no tens un projecte familiar, o entrar-hi gran i amb amplis coneixements, però mai fer-ne una professió"

política. Abans havia participat en el moviment associatiu de la seva ciutat, però dels 19 als 24 anys va viure una certa desafecció. Va ser a la universitat on va decidir afiliar-se a Ciutadans. "De portes enfora jo era l'única veu discordant; tothom deia que Espanya ens roba", recorda. "Ciutadans va suposar frescor. Estava format per gent de la societat civil i proposava coses innovadores, com la maternitat subrogada o la despenalització de la marihuana", argumenta.

Va anar a les llistes locals d'aquest partit el 2015, i des d'aleshores és regidora de Santa Coloma. "Un any en política és com els anys dels gats, perquè cal multiplicar-lo per set", bromeja. "Cada dia saps quan comences, però no quan acabarà la jornada laboral", afegeix. És per això que ella té clar que "a la política cal entrar-hi jove i acabar jove, perquè encara no tens un projecte familiar, o entrar-hi gran i amb amplis coneixements, però mai fer d'aquesta tasca una professió".

QUAN SER JOVE ÉS UN VALOR

Pau Ferran és contundent: "Tenim un Govern revolucionari i per això els veritables rebels militen en partits com el PP". Nascut a Castelldefels, té 24 anys i és vicepre-

sident d'organització de les Noves Generacions del PP a Catalunya. Des dels 18 anys la seva activitat política ha estat vinculada a aquesta ciutat del Baix Llobregat, on es va presentar com a regidor però no va ser escollit. "Em vaig afiliar al PP quan el procés independentista estava entrant al seu punt àlgid, i perquè em considero de dretes, liberal pel que fa a l'economia, amb forts valors familiars i de respecte per la vida", detalla.

Ferran creu que la joventut no és un impediment. De fet, en un partit com el PP, que té la militància i els votants més grans, és un valor. Malgrat que diu que està en política de forma "altruista", no costa d'imaginar-lo ostentant algun càrrec en el futur. "Treballo en el departament de Recursos Humans d'una empresa, però veuria factible dedicar-me a la política", reflexiona.

Tots ells formen part de la pedrera política metropolitana, que, tornant al símil futbolístic, comença a nodrir amb força els primers equips dels partits catalans. Són la política que ve.

Un reportatge d'Albert Alexandre

Un Nadal marcat per l'òmicron

» Les restriccions van fer que la campanya de Nadal no anés com preveïen els comerciants
 » “La gent té por perquè hi ha molts contagis”, diuen des de Barcelona Comerç sobre les rebaixes

VENDES ▶ La campanya de Nadal no va ser tan bona com s'esperava. Des de la Fundació Barcelona Comerç reconeixen que els bons resultats de les compres fetes al novembre els van fer pensar que Nadal seria molt millor de com ha acabat sent. Però aquestes expectatives van sorgir abans que la variant òmicron disparés el nombre de casos a Barcelona i fes tornar algunes restriccions que en principi ja s'havien deixat enrere.

“Les restriccions no ens han ajudat gens. La limitació de trobades de 10 persones ha fet que s'hagi comprat menys menjar i la reducció dels aforaments als comerços ha generat certa por”, lamenta un dels vicepresidents de Barcelona Comerç, Pròsper Puig. En aquest sentit, Puig cataloga aquesta campanya de Nadal de “correcta”. I, encara que aquest inesperat resultat hagi deixat entre els comerciants una sensació agrejolça, almenys la

situació ha estat millor que fa un any. “Totes les dades apunten que ha estat millor que el 2020 i al voltant de cinc punts per sota del 2019”, assenyala.

A diferència de la campanya de Nadal, a les rebaixes encara li queden diversos dies per acabar. Tot i que encara és aviat per pronosticar quin serà el seu balanç final, de moment Puig indica que el primer cap de setmana d'aquestes va ser “fluix”. “La gent té por perquè hi ha molts contagis. La gent està patint”, recorda.

Tot i les paraules de Puig, cal posar sobre la taula que no tots els establiments estan vivint la campanya de rebaixes de la mateixa manera. Segons ha comprovat l'ACN, alguns petits comerços de barri la veuen com l'inici de la recuperació econòmica. En canvi, establiments propers al centre han reconegut a l'ACN que afronten l'arrancada del 2022 amb incertesa.

A dalt, una compra de menjar de Nadal. A baix, un client a les rebaixes. Foto: Mar Rovira i Aina Martí/ACN

espai.mèdia

El primer diari de la indústria espacial de Catalunya

grup comunicació21

LLUM BCN
FESTIVAL D'ARTS LUMÍNIQUES

04-06
FEB 22

ON VIU LA LLUM
#LlumBCN @BARCELONA.CAT/LLUMBCN

LAVANGUARDIA EBE Barcelona Energia Operador elèctric mexicollés MERLIN LEDs C4 FIBERMAN

Llum digital creada algorítmicament

GOVERN DE CATALUNYA DEPARTAMENT DE CULTURA I TURISME

Barcelona Original Cultural i Científica

BARCELONA CULTURA Ajuntament de Barcelona

COMERÇ DE PROXIMITAT, UN VEI DE CONFIANÇA!

- T'ofereix el millor producte amb la cara més humana
- Cuida de la comunitat on vius
- Paga impostos i dona vida a la ciutat
- Contribueix a un entorn més sostenible
- Sempre és a prop teu!

La Carme, més de 10 anys portant el millor peix al barri.

amic associació de mitjans d'informació i comunicació
Mitjans Km 0

líniaSantMartí

A PROP

consum sostenible i de proximitat

Terra Pagesa apropa els aliments de km 0 a la ciutat

Foto: Ajuntament

Alimentació

L'alimentació saludable i de proximitat està en auge. Malgrat això, en ciutats com Barcelona no sempre hi ha una oferta prou gran per atendre aquesta forma de consumir aliments.

És per aquest motiu que l'Ajuntament de Barcelona i la Unió de Pagesos han decidit impulsar una prova pilot que té per objectiu acostar els petits produc-

tors d'aliments d'arreu del territori a la capital catalana. Sota el títol de Terra Pagesa, el projecte permetrà que 16 productors distribueixin les seves fruites i verdures directament a set comerciants de sis mercats de la ciutat. El repartiment d'aquests productes agrícoles serà possible gràcies a la intermediació en el procés d'un centre logístic que serà gestionat pel Centre d'Intercanvi d'Aliments de Proximitat (CIAP).

La iniciativa s'emmarca en el programa d'activitats i iniciatives de Barcelona com a capital mundial de l'alimentació sostenible. Segons apunten des del consistori barceloní en un comunicat, Terra Pagesa vol "fomentar que la ciutat pugui facilitar i enfortir el teixit de productors i productores locals que fan venda de proximitat, tot apostant per un canvi de model alimentari, el suport al comerç de barri, la qualitat alimentària, la garantia de l'origen dels

productes i la sostenibilitat ambiental i territorial".

La prova durarà tres mesos i, un cop s'acabi, es preveu desenvolupar el projecte durant l'any 2022 al Biomarket de Mer-

Setze petits productors catalans distribuïran les seves fruites i verdures en sis mercats de Barcelona

cabarna, aprofitant el centenar de productors de la Unió de Pagesos que s'han mostrat interessats a participar-hi.

D'ARREU DEL TERRITORI

Tot i que encara no s'han definit els 16 productors i els sis mercats que integraran la prova pilot, sí que s'ha donat a conèixer que entre els pagesos que en formaran part n'hi haurà de les Terres de l'Ebre, Lleida, la Noguera o el Priorat. Així mateix, també hi haurà productors de la regió metropolitana, de municipis com Torrelles de Llobregat, Sant Vicenç dels Horts, Sant Boi, Castellbisbal o Palafolls.

D'altra banda, també ja se sap que al Mercat de Sants, el Mercat de la Concepció, el Mercat d'Horta, el Mercat de la Llibertat i l'Economat Social de Sants es podran trobar els productes ecològics.

Menú d'hivern: una proposta gastronòmica sana i sostenible per reduir l'impacte alimentari

Gastronomia

El Menú de les Estacions tanca aquest hivern la jornada gastronòmica del 2021 que va començar el març passat. Aquesta iniciativa –que s'emmarca en els actes i projectes de Barcelona com a capital mundial de l'alimentació sostenible– pretén reduir l'impacte del nostre sistema alimentari i combatre el malbaratament d'aliments, elaborant una proposta gastronòmica per a cada una de les estacions amb productes de proximitat i de temporada.

L'edició d'hivern del menú ha comptat amb la col·laboració del xef del restaurant Gat Blau, Pere Carrió, i de l'Escola d'Hosteleria i Turisme de la Universitat de Bar-

celona (CETT), l'Escola Superior d'Hosteleria i Turisme Jesuïtes Sarrià-Sant Gervasi i l'Escola Superior d'Hosteleria de Barcelona (ESHOB).

La proposta arrenca amb un api-rave a la sal amb xips de salsifí, pastanaga confitada amb mel i romaní i suc de rostit vegà. De segon, fregitel·la de peix de costa amb pa amb tomàquet, una recepta molt tradicional elaborada amb peixos de la costa catalana que tenen poc valor comercial i que habitualment no s'aprofiten. La cirereta la posen els postres, amb el clàssic pastís de carabassa.

Les receptes –amb alguna variació introduïda pels xefs de cada establiment– es podran degustar en els més de 160 restaurants de Barcelona i d'arreu de Catalunya que s'han adherit a la iniciativa.

Foto: Ajuntament

consum sostenible i de proximitat

El petit comerç redobla la seva aposta per la sostenibilitat

Sostenibilitat

Els comerços de proximitat han tornat a fer un pas endavant per fomentar un consum més sostenible. Diversos gremis i entitats del teixit comercial barceloní han signat recentment un pacte per impulsar la reutilització d'envasos i lluitar contra el plàstic d'un sol ús. Amb aquest acord –que ha estat impulsat per la fundació Rezero i que compta amb el finançament de l'Agència de Residus de Catalunya (ARC)–, els establiments comercials es comprometen a facilitar als clients reomplir els seus propis envasos amb productes disposats a granel, com la carn, el peix, els llegums, els ous, els sucus o altres aliments.

La iniciativa és especialment rellevant perquè posa per primer cop sobre paper el

compromís del comerç per permetre que els consumidors puguin comprar sense endur-se envasos de plàstic d'un sol ús a casa. L'objectiu final de la mesura és poder contribuir a revertir la situació actual pel que fa a la generació d'envasos d'un sol ús a l'espera de l'entrada en vigor d'un nou marc normatiu tant català com espanyol al respecte. En aquest sentit, és important tenir en compte que, segons dades del 2019, cada català produeix una mitjana de 527 quilograms de residus cada any, dels quals més de la meitat van directament al contenidor de resta.

El pacte en clau de sostenibilitat ha tingut una gran acollida al sector, i ja compta amb el suport del Gremi de Carnissers i Xarcuters de Barcelona i Província, del Gremi de Peixaters de Catalunya i del Gremi de Carn de Barcelona. Pel que fa a

les institucions, també han volgut involucrar-se en la iniciativa l'Agència Catalana del Consum, la Direcció General de Comerç, l'Agència de Salut Pública de Barcelona i l'Institut Municipal de Mercats de Barcelona, entre altres.

SUPORT LEGISLATIU

Per la seva banda, el ministeri de Transició Ecològica i Repte Demogràfic del govern espanyol està treballant en l'esborrany del Reial decret d'Envasos, que preveu ser aprovat a mitjans d'aquest 2022 i que incideix a regularitzar que els establiments hagin d'acceptar els envasos dels seus clients. En paral·lel, el Govern català i les entitats del sector aposten per incloure a la futura llei catalana de residus mesures i objectius per fomentar la reducció d'envasos d'un sol ús.

EN PRIMERA PERSONA

“Hem d'aconseguir que els veïns no marxïn del barri”

Silvia Gil

Fotocòpies València
(Eix Sagrada Família)

La botiga Fotocòpies València, de Silvia Gil, arriba aquest 2022 als 38 anys d'història convertida en un dels petits comerços veterans que sobreviuen a la zona baixa de l'Eix Sagrada Família.

Per què us vau decidir a obrir la copisteria?

Tot va venir per casualitat, i després de la mort del meu pare en un accident. La meua mare havia treballat molts anys en una botiga de matalassos, però finalment es va acabar decidint per muntar un negoci que fos un servei. Ella es va jubilar fa deu anys i jo soc la segona generació.

Com ha canviat el sector en aquests 38 anys?

Abans només fèiem fotocòpies, i a poc a poc vam anar ampliant l'oferta. Ara oferim tota mena de productes de papereria.

I el barri? Quin impacte ha tingut el boom del turisme?

Abans aquesta zona era meravellosa. Hi havia sabateries, botigues de roba... Però cada cop que algú es jubila, el seu lloc l'ocupa una botiga de *souvenirs* o un restaurant. Si no volem que es perdi el comerç de proximitat, hem d'aconseguir que els veïns no marxïn del barri.

Com s'ha viscut la pandèmia a l'Eix?

Alguns negocis han hagut de tancar i diversos socis ens han demanat la baixa temporal. Des de l'Eix hem condonat quotes i hem intentat ajudar amb tot el que hem pogut.

Foto: Pexels

La iniciativa Acull un plat torna als Mercats de Barcelona

Foto: Ajuntament

Solidaritat

Els mercats de Sants i de la Boqueria van ser l'escenari el passat mes de desembre de la nova edició de les jornades Acull un plat. Aquesta iniciativa, impulsada per la Comissió Catalana d'Ajuda al Refugiat (CCAR), consisteix en una mostra de cuina on persones refugiades preparen receptes tradicionals dels seus països d'origen acompanyades d'un xef de renom. En aquest sentit, l'objectiu és visibilitzar a través de la cuina la situació de moltes persones migrades que busquen asil i refugi a Europa i donar a conèixer la seva història personal.

Els protagonistes de les dues jornades del desembre van ser l'Ismael i l'Alhassan, dos

joves de 26 i 21 anys naturals de Guinea Conakry. L'Ismael va cuinar a l'Espai Boqueria, i de la mà del xef Víctor Galceràn, l'atiéké, un plat tradicional de l'Àfrica tropical molt semblant al cuscús, però elaborat a base de iuca fermentada.

D'altra banda, l'Alhassan –que fa dos anys que viu a Barcelona– va preparar a l'Aula Gastronòmica del Mercat de Sants un estofat de iuca, recepta molt típica de Guinea. Als fogons, el jove va estar acompanyat de la xef Ada Parellada. La història de l'Alhassan arrenca com la de tants altres migrants africans, fugint de la repressió dels seus països i forçat a creuar el Mediterrani en pastera a la recerca d'un futur millor. Ara, però, confia a poder aconseguir una feina i continuar-se formant a la capital catalana.

El conjunt de Juan José Garcia jugarà a casa el pròxim diumenge 23 de gener contra el FC Atlètic Sant Just, en partit corresponent a la 14a jornada del grup 2 de Primera Catalana. El CE Júpiter hi arribarà després de guanyar per 1-0 la UE Rubí el passat dia 16.

“Amb una mirada i sense moure't pots mostrar la teva passió”

Xavi Hernández / Entrenador del Visby Ladies, de la Lliga sueca

Gotland sembla un paradís silenciós. “A l'estiu és una illa increïble i a l'hivern, un conte de Nadal. S'hi respira bàsquet”, descriu, orgullós, Xavi Hernández (Barcelona, 1989), entrenador del Visby Ladies, de la SBL, la Lliga femenina sueca. Exjugador del Joventut Badalona i del SESE, i advocat, Hernández transmet amor pur pel bàsquet.

Toni Delgado
SANT MARTÍ

Cada cop hi ha més entrenadors catalans dirigint equips d'arreu del món. Fa una bona temporada que estàs a Suècia...

Dos anys i mig, i en fa dos que vaig començar a l'IK Eos, de Lund, a menys d'una hora de Copenhague, capital de Dinamarca. Després de l'experiència, que va ser molt bona, vaig col·laborar amb la federació i altres equips, entre ells el Visby Ladies. Van quedar satisfets i la temporada passada van apostar perquè fos l'entrenador l'últim mes de competició. Vam guanyar quatre dels cinc partits, en un any que havia estat molt difícil, i el club va voler que continués aquest curs.

I les coses, de moment, us van molt bé.

Som segones, amb un balanç d'onze victòries i cinc derrotes. Per posar-te en context: és el millor inici en els últims 16 anys per a un club que fa temps que no es classifica per a les eliminatòries per

al títol. Van guanyar la Lliga la temporada 2004-2005 i al pavelló, un dels millors del país, hi ha una bandera que recorda la fita.

Quin és el rival històric del Visby Ladies?

El Lulea Basket, precisament el rival a qui van guanyar aquella Lliga. És l'adversari a batre: té jugadores molt bones de la selecció i podria jugar l'Eurocup tranquil·lament. Han guanyat els 14 partits que han pogut jugar [han hagut d'ajornar la resta i han fet 491 punts més dels que han rebut, una bogeria].

“Els suecs i les sueques m'han transmès la seva forma de veure el món amb més tranquil·litat”

Tenies molt clar que volies fitjar Regina Aguilar, excapitana del Barça CBS?

Molt. Perquè la Regi és una base directora amb qui sabia que m'entendria i que seria la meva prolongació a pista. És inesgotable, sempre vol saber més i més, i té

caràcter i lideratge. Està jugant molt bé.

Valores més el bàsquet ara que t'hi pots dedicar professionalment i disposes de més recursos?

L'aprecio i el respecto més. Cada cop valoro i gaudeixo més de la feina que hi ha darrere de cada partit: entrenaments, estadístiques, tecnificació... És una meravella poder disposar del pavelló quan el necessites, per exemple.

Suècia té cultura esportiva?

Sí. És més: utilitzen l'esport com a vehicle d'inclusió social.

Deu ser un públic molt sa.

És de 10. Molt respectuós. Hi ha pistes una mica més calentes, però és un altre món. Tant a la lliga femenina com a la masculina hi ha entrenadors del sud d'Europa, de Grècia o Espanya. Els sobta si pots moure els braços i riuen perquè et coneixien i saben que ho fas per la passió que tens.

No cal ser molt expressiu per transmetre passió.

Exacte. És una de les coses que he après. Hi ha un punt en què la pas-

Foto cedida

sió et pot arribar a controlar a tu, i has de ser tu qui la controlis a ella. A vegades els sentiments et poden portar a prendre decisions en un partit, i no t'ho pots permetre. Ets el líder i saps que les jugadores veuen tot el que fas a la banqueta: si les aplaudeixes, si les esbronques o les corregeixes... Amb una mirada i sense moure't pots mostrar la teva passió.

Ara ets més apassionat?

Molt més! I és una passió més racional. Els suecs i les sueques m'han transmès la seva forma de ser i veure les coses amb més tranquil·litat.

T'impacta molt el contrast quan tornes a Barcelona?

Abans em queixava del ritme i del trànsit, i mai, però mai, m'aturava

i observava la Sagrada Família. L'estiu passat la meua parella, que és sueca, i jo l'hi vam dedicar dos dies. Vaig redescobrir Barcelona, passejant per indrets que coneixia i per altres que no. Quan torno, tinc moments de qualitat amb la família, les amistats i la ciutat.

Ets del barri de Sant Martí.

El meu últim equip abans de marxar a Suècia va ser el CB Grup Barona. Eloy Acedo, per exemple, està fent una gran feina amb el sènior femení. M'han parlat molt bé d'ell. Quan torno al barri, compro el pa a la fornera del costat de casa i vaig al barber de tota la vida. M'encanten aquests petits detalls. El barri està preciós, cada cop més, i és molt més segur que quan era petit. Sant Martí és i serà sempre casa meua.

Lliga per a la protecció d'animals i plantes de Barcelona

Els Nostres Horaris:

De dilluns a divendres:

Zona Gats - De 10:00h a 15:30h

Zona Gossos - De 10:00h a 17:30h

Caps de setmana

i festius:

De 10:00h a 13:00h

C/ Guarda Antón, 10 08035 - Barcelona
Tel.: 934 170 124

www.protectorabcn.es
info@protectorabcn.es

el valor de la proximitat

100.812

usuaris únics metropolitans
Octubre'21 OJD

166.566

pàgines vistes
Octubre'21 OJD

liniaxarxa.cat

grup comunicació21

el diari
metropolità

GERMANS
HOMS
DES DE 1852

LLOGA 3 DIES I PAGA'N NOMÉS 2

**Tarifa caps
de setmana**

Lloga la màquina
un divendres i torna-la
dilluns, pagant només
2 dies.

LLOGA ONLINE
www.homs1852.com

DIY
D'HOMS

DO IT YOURSELF, FES-HO TU MATEIXI

3x2

CAP DE SETMANA

Francesc Layret, 10 Mataró · 93 754 19 31 · info@homs1852.com · [f](#) [in](#) [t](#) [v](#) @homs1852

No t'ho perdís

Foto: Centre de Documentació de l'Orfeó Català

Replantejant Gaudí

"Antoni Gaudí (1852-1926) és, sense cap mena de dubte, l'arquitecte català més popular i reconegut en l'àmbit internacional. Podem replantejar-nos avui la imatge que tenim d'ell?". Aquesta és la pregunta que es fa l'exposició *Gaudí*, instal·lada al Museu Nacional d'Art de Catalunya (MNAC), a Barcelona, des del novembre passat i fins al 6 de març. La mostra, comissariada per Juan José Lahuerta, proposa una nova mirada sobre la figura de l'arquitecte: una desconstrucció del mite i de la seva obra perquè el públic s'acosti al personatge complex que en realitat era.

QUI ÉS?

M A R T A T O R N É

ÉS FAMOSA PER...

Ser actriu i presentadora de televisió
Ara condueix 'Persona infiltrada' i col·labora a 'Zapeando'

QUÈ HA FET?

Ser escollida per presentar 'Eufòria'
Es tracta del nou 'talent show' musical de TV3

A LES XARXES...

Suport i reconeixement
Sobretot després que un mitjà l'hagi invisibilitzat

Famosos

Com a actriu, molts la recordareu pel seu paper de Maria a la sèrie *El Internado*, d'Antena 3, i com a presentadora, la seva feina més recent ha estat al capdavant del programa *Persona infiltrada*, de TV3. També va presentar *Cámbiame* a Telecinco i actualment és col·laboradora habitual de *Zapeando*, a La Sexta. Ara, Marta Torné (Barcelona, 1978) ha estat escollida per presentar, juntament amb el cantant Miki Núñez, el nou *talent show* musical de TV3, *Eufòria*. Diversos portals digitals s'han fet ressò de la notícia i hi ha hagut un titular que ha despertat la indignació d'algunes usuàries de Twitter. Es tracta del titular d'*En Blau*, el portal de premsa rosa d'*ElNacional.cat*, que diu així: "TV3 fitxa Miki Núñez i una presentadora de La Sexta per al seu nou programa estrella". Més enllà del *clickbait*, les veus crítiques es queixen que el nom d'ell sí que hi aparegui i el d'ella no, malgrat tenir una trajectòria molt més llarga que el seu company. Ho atribueixen al masclisme.

La fitxa

Llibres

El carrer de baix
Vicent Flor

Una història d'amor i d'amistat, de mort i de desamor que transcorre a València ciutat i a la Vall de Gallinera. Allà hi viuen el Joan, un professor d'institut, i la Sara, una psicòloga que conrea bancals. També hi va a parar en Carles, un editor de llibres que pretén escapar del dolor que li genera un fill d'acollida amb problemes de drogues i de delinqüència.

Teatre

Nyotaimori, espines del sistema
Sarah Berthiaume

Drama còmic de crítica social, que parteix del realisme quotidià per convertir-se en un viatge en què els protagonistes creen continents a través de portes grogues, pantalles d'ordinador i maleters de cotxe. Una posada en escena simbolista i minimalista permet acompanyar els set personatges en la recerca de la seva llibertat. Al teatre Tantarantana de Barcelona.

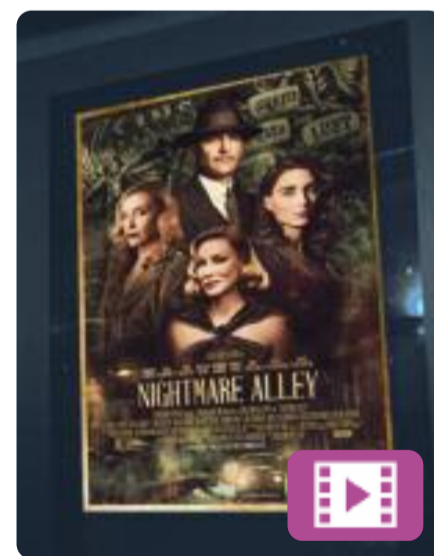
Música

Present
El Diluvi

Viure i gaudir aquí i ara: aquesta és la filosofia del quart àlbum del grup El Diluvi. Sota el títol *Present* (Halley Supernova), la banda de la comarca valenciana de l'Alcoià presenta una quinzena de cançons que demostren les seves ganes d'aprofitar, justament, el present. El disc inclou col·laboracions amb artistes com Guillem Solé, el cantant de Buhos.

Pelis i sèries

El callejón de las almas perdidas
Guillermo del Toro

Guillermo del Toro presenta aquest *re-make* de la pel·lícula de 1947 *El callejón de las almas perdidas*, en què Bradley Cooper es posa a la pell d'un home ambició, amb talent per a la manipulació i l'engany. El protagonista coneix una pitonissa tan perillosa com ell, interpretada per Cate Blanchett, que es convertirà en la seva aliada per estafar milionaris.

**Esta campaña,
más que nunca,
estamos
cerca de ti**

Ejercicio
2020

Documentación necesaria para la confección de su Declaración de la Renta (Ejercicio 2020)

- Borrador de la Renta/Datos fiscales**
Enviado por la **Agencia Tributaria** (en caso de haberlo recibido) Este documento permite prescindir de los certificados de empresa, bancos, etc.
- Declaración de la Renta y Patrimonio** del año pasado.
- Certificados de rendimientos del trabajo**, baja por enfermedad, desempleo, pensiones (jubilación, viudedad, invalidez...) y otras retribuciones del trabajo.
- Certificado de **Minusvalía**.
- Certificados de las **cuentas bancarias** con intereses y retenciones, dividendos de acciones y otros rendimientos del capital.
- Recibos de I.B.I. (Contribución)**
De las viviendas, fincas rústicas y urbanas, solares.
- Letras**, recibos de **Hipotecas**, y además, gastos de compra correspondientes a la vivienda habitual.
- Facturas Oficiales** de Obras de reforma en su vivienda.
- SI HA VENDIDO UNA CASA, PISO, LOCAL, PARKING**, etc. la **escritura de venta**, la **escritura de compra o adquisición por herencia, donación**, etc. los gastos de adquisición (impuestos, notario, registro, etc.) la **plus-valía municipal pagada** y si la hubiera, la **factura de la comisión de la agencia inmobiliaria**.
- INFÓRMENOS** si ha realizado una **Dación en Pago**.
- Justificantes**
Aportaciones a planes de pensiones y jubilación.
- Contrato y Recibos de alquiler** de la vivienda habitual del **año 2020** (según requisitos)
- DNI y datos personales**
De los contribuyentes y familiares que convivan con los mismos.
- Plan PIVE**, si ha recibido algún tipo de ayuda por la compra de un automóvil debe incluirse en la declaración.
- Ayudas para compra o alquiler** de vivienda. Se deben declarar las ayudas recibidas de la Generalitat por estos conceptos.

Si has estado en ERTE ¡estás obligado!

Particulares, Autónomos o Empresas

Si aún no eres cliente, ¡es el momento de conocernos!

Puedes encontrar toda la información relacionada con la renta en nuestra web www.viajulia.com

Honestidad y servicio, nuestro valor desde 1963

GESTIONS NOTARIALS · GABINET D'ADVOCATS · ASSESSORAMENT I GESTIÓ D'EMPRESES I PARTICULARS
ASSESSORAMENT I CONTRACTACIÓ D'ASSEGURANCES IMMOBILIÀRIA · ADMINISTRACIÓ DE FINQUES

Oficinas Centrales · Via Júlia, 61 · 08042 Barcelona · Tel. 933 506 400

Delegación · Via Júlia, 46 · 08016 Barcelona · Tel. 935 210 640

WWW.VIAJULIA.COM

registre d'agents immobiliaris de Catalunya · alcal 0268-1247

CONSELLS PER VIURE MILLOR

ESTILS DE VIDA

Fes-ho ja: deixa de procrastinar

Foto: Pexels

ORGANITZACIÓ

“No deixis per a demà el que puguis fer avui”. Segur que has sentit molts cops aquesta frase, i pot ser que n’hagis fet cas, però també és probable que t’hagis preguntat: “Si ho puc fer demà, per què fer-ho avui?”. Si ets dels segons, has de saber que ets un expert en procrastinar. Procrastinar, una paraula no recollida al DIEC però cada cop més estesa, és deixar per a més endavant qualsevol tasca que hagin de fer i no et vingui de gust: estudiar, rentar els plats o respondre aquell correu que tens pendent de fa dies. Si aquest 2022 vols aconseguir deixar aquest mal hàbit, que pot acabar-te provocant estrès i ansietat, aquí tens alguns consells.

En primer lloc, pensa quant trigaràs realment a fer allò que et fa tanta mandra: potser n’estàs fent un gra massa, tenint en compte que trigaràs deu minuts. Un cop t’adonis que serà una cosa ràpida, fes-la ja. Si tens diverses tasques pendents, és recomanable començar per la més difícil: quan te l’hagis tret de sobre, la resta et semblarà bufar i fer ampolles. Un altre bon consell és anar a pams: no vulguis fer-ho tot de cop. Per últim, pots pensar en petits premis per motivar-te.

Les claus.....

SI ÉS RÀPID

Para’t a pensar quant trigaràs realment a fer aquella tasca que et fa tanta mandra: si és poca estona, fes-la ja

EL MÉS DIFÍCIL

Si tens diverses tasques pendents, comença per la més difícil: quan l’hagis fet, la resta serà bufar i fer ampolles

ANAR A PAMS

És important que t’organitzis i vagis a pams: no vulguis fer-ho tot de cop perquè al final acabaràs trigant més

RECOMPENSA

Pots pensar en petits premis o recompenses per motivar-te: “Si acabo avui, miro un capítol d’una sèrie”

Foto: Pexels

Identificar-los
amb **XIP i XAPA**
és la teva obligació

i en cas de pèrdua,
**pot ser la seva
salvació!**

Fes que sigui *la teva*

A Catalunya hi ha molts infants que, per diferents circumstàncies i de forma temporal, no poden créixer amb la seva família.

L'Acolliment Familiar brinda l'oportunitat a un infant de conviure amb unes noves referències familiars saludables i estables que li permetin desenvolupar-se de manera emocional, personal i social.

La solidaritat i la generositat de les famílies acollidores permeten a l'infant viure en un ambient familiar i compartir un entorn afectiu i comunitari.

L'Associació d'Ajuda Social CEL OBERT és una entitat acreditada per la Generalitat de Catalunya que treballa al servei dels infants i de les famílies acollidores.

Tu pots ser la família acollidora

Contacta amb nosaltres:

Associació d'Ajuda Social
CEL OBERT

Avinguda Meridiana, 354, 11^a

93 311 69 05

08027 BARCELONA

celobert@cel-obert.org

Tenim cura de
qui tu més estimes
com tu més
t'estimes.

ELS NOSTRES VALORS

CONFIANÇA

Creiem en els altres.
Volem estar oberts i compartir
de manera espontània.

ACTITUD POSITIVA

Valorem cada individu.
Sabem relativitzar, somriure i
prendre'n la vida positivament.

MILLORA CONTÍNUA

Procuram constantment avançar,
Innovar i aprendre de l'experiència.

BENEVOLENCIA

Acompanyem als nostres residents,
els escoltem i els donem suport
en qualsevol circumstància.

SATISFACCIÓ DELS RESIDENTS

El nostre objectiu sempre serà el benestar
dels nostres residents en el dia a dia.

109 llits

Jardins exteriors

Pàrquing

Cuina interna

Perruqueria

Rehabilitació

Sala Snoezelen

10 places de
centre de dia

Servel sanitari
continuat

Sala d'estar

Carrer Natzarret 16, 08035 Barcelona

93 434 30 95

tsocial@santgenis.emera-group.es
www.emera-group.es